

“На Светата Троица ви оставям – сега и навек”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
декември 2025 г. ПАРИЖ

ПРАВОСЛАВНАТА ИКОНА - СВЕТЛИНАТА ОТ ВЕЧНОСТТА

За пореден път посрещаме Рождество Христово със светлината на иконите. Международната иконографска изложба, която общината ни организира съвместно с Българския културен институт в Париж, отдавна е очаквано и обичано събитие от българската общност и нейните приятели. Тази година експозицията ще се състои с благословението на Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний и под патронажа на посланика на страната ни в Париж г-жа Радка Балабанова-Рулева. Участват 10 български зографи и 10 техни колеги от френското дружество *L'Icone*. Куратор е Зорница Иванова.

Православната икона е не просто мост между различни народи и култури, а лъч светлина от Вечността – знак на победата на Светлината над тъмнината, която съзърцаваме в умиротворените лица на светиите. В нашите размирни времена повече от всякога имаме нужда от надежда и вяра в мира на Светлината, въпреки мрака и войните около нас и в самите нас. Защото „Светлината в мрака свети, и мракът я не обзе“ (Йоан 1:5). Иконите са уникални, личностни отблясъци на тази Светлина, която е озарявала миналото, струи в настоящето и ще свети във Вечността. Те са покана да осветим душите и телата си, за да бъдат преобразени, умиротворени и въдворени във Вечността. Иконите изразяват това вечно общение със Светлината, запечатано в тялото, което започва тук, на земята, за да не свърши никога. Тази среща не игнорира човешките трудности и тъмнината в и около нас, а ги преодолява и побеждава благодарение на протегнатата ръка на Христа към всеки един от нас. Посвещаваме събитието и на 1700-годишнината от Първия вселенски събор, изповядал Христос като „Светлина от Светлина“.

Изложбата е съпътствана от две лекции. Първата, „**Иконата – прозорец към Вечността**“ ще се състои преди вернисажа на 11 декември от 17:30 ч. Лектор е главен асистент д-р отец Добромир Димитров, председател на българската църковна община „Св. Йоан Рилски“ в Лондон. Втората ще се проведе на 22 януари 2026 г., от 18:30 ч., на тема „**Иконата като молитва и изповед на вярата**“ с лектор Григорий Асланов, главен асистент в Института за православно богословие „Св. Сергей“ – Париж и изследовател в CNRS.

Очакваме Ви на откриването на 11 декември от 18:30 ч. в Българския културен институт (28 rue la Voétie 75008). Изложбата ще продължи до 29 януари 2026.

Леонид Успенски: “СМИСЪЛ И СЪДЪРЖАНИЕ НА ИКОНАТА”

ОТКЪСИ

Иконописното Предание на Църквата благоговейно и строго пази историческата вяръност при изобразяването на Христос, на светците и на библейските събития. Само следването на конкретната историческа фактология в иконата прави възможно личното ни общение с изобразеното лице в благодатта на Светия Дух. Св. патриарх Тарасий пише на императора и императрицата: „Понеже Христос стана съвършен човек, всячески трябва да се приемат честните Му икони, при условие, че са нарисувани с историческа точност, в съгласие с евангелския разказ“. Всъщност не става въпрос само да се предаде образа, осветен от преданието, а преди всичко да се съхрани живата и непосредствена връзка с личността, която иконата изобразява. Ето защо от съществено значение е в иконата да се търси по възможност и портретно сходство с изобразяваното лице до възможно най-големи подробности. Разбира се, това не винаги е възможно, понеже физическите черти на светците са повече или по-малко забравени и е трудно да се възстановят. В такива случаи сходството може и да не бъде съвършено. Неопитността на майстора също може да повлияе. Но приликата никога не може да изчезне напълно, винаги остава известен минимум, който осигурява връзката с първообраза на иконата. Важното в този случай е не толкова дали иконата отстъпва от сходство с първообраза, а дали тя все пак има общи черти с него. Иконописецът може да се ограничи и само с няколко характерни черти. В мнозинството от случаите обаче верността към прототипа е такава, че вярващият православен лесно може да познае иконите на най-почитаните светии, да не говорим за тези на Христос и св. Богородица. И дори ако някой светец му е непознат, той винаги може да каже към кой чин светци принадлежи: мъченик, светител, преподобен и т.н.

Православната църква никога не допуска иконописание според авторското въображение или чрез използването на жив модел, тъй като това би означавало съзнателно и пълно скъсване с първообраза. Името, което носи иконата, в такъв случай няма да съответства на

изобразеното лице, а това би било очевидна лъжа, която Църквата не може да допусне. (Това общо правило обаче често е било нарушавано, а през последните няколко века злоупотребите са многобройни.) За да се избегне лъжата и разрыва между образа и неговия прототип, иконописците използват за образци стари икони за модели и наръчници (ерминии). Древните иконописци са познавали лицата на светците тъй добре, както лицата на своите близки. Те са ги рисували по памет или като са използвали скица или портрет. Това не е било толкова трудно: когато някой е имал живот и слава на светец, образът му се е рисувал и разпространявал между вярващите веднага след смъртта му, преди официалната му канонизация или откриване на мощите му. За него са се запазвали и най-различни повествования, скици и свидетелства на съвременници.

Обаче само предаването на историческата реалност, колкото и да е достоверно, още не представлява икона. Тъй като нарисуваното лице е носител на божествена благодат, иконата трябва да отразява и да ни внушава светостта му. В противен случай иконата не ще има смисъл. Ако при изобразяването на човешката външност на въплътилия се Бог иконата би ни показвала само историческата реалност, както например прави фотографията, това би означавало, че Църквата вижда Христос с очите на невярващата тълпа, която Го е заобикаляла. Но според св. Симеон Нови Богослов, думите на Христа „който е видял Мене,

видял е Отца“ (Йоан 14:9) са предназначени само за тези, които, гледайки човека Иисус, същевременно съзерцават Неговото Божество:

Преображението на Христос е станало само пред трима свидетели, трима апостоли, „способни да възприемат“ това откровение; те видели тази „заря на божествената светлина“ дотолкова, доколкото са могли (сиреч по мярата на своето вътрешно съпричастие към това откровение). Подобно нещо се случва и с живота на светците. Това обяснява защо Преданието твърди, че евангелист Лука е нарисувал иконата на света Богородица след Петдесетница. Без тази „светлина на познанието“, за която ни говори св. Симеон Нови Богослов, без непосредственото участие в освещението и конкретното свидетелство за него, никаква наука, никакво техническо усъвършенстване, никакъв талант няма да бъдат достатъчни. Дори самите апостоли, непосредствено общуващи с Христос и вярващи в Него, до сливането на Светия Дух върху тях не са могли да го пресъздадат нито със слово, нито с образ. Ето защо и Свещеното писание, и свещеният образ са могли да се появят едва след Петдесетница. В създаването на иконата нищо не може да замени личния, конкретен опит в придобиването на благодатта. Без такъв личен опит икони може да се рисуват само чрез предаването на чужд благодатен опит.

С какви средства практически се предава в иконата онази духовна реалност, която словесно описват преподобните отци? Очевидно е, че божествената благодат не се предава с никакви човешки средства. В реалния живот, ако ни се случи да срещнем светец, ние на практика не виждаме светостта му. „Светът не вижда светците, както слепец не вижда светлината“. Като не виждаме светостта, ние не можем и да я изобразим нито с думи, нито с образ, нито с каквито и да е други човешки средства. В иконата тя може да бъде представена само символично с помощта на формите, цветовете, линиите и контурите, както и с художествения език, установен от Църквата, с присъщия му строг исторически реализъм.

Необичайните подробности на външния вид, които виждаме в иконата, тези очи без блясък, тези уши, понякога със странна форма, не са нарисувани натуралистично не защото иконописецът не е умее да ги нарисува такива, каквито ги виждаме в натура. Смисълът на иконното им изображение е не да ни приближи до това, което виждаме в природата, а да ни покаже тялото, възприемащо неподдаващото се на обикновеното човешко усещане, т.е. възприятието на духовния свят. Този ненатуралистичен начин на представяне на сетивата в иконата предава „глухотата“, отсъствието на реакция спрямо светските дела; безпристрастност и откъснатост от всяка форма на възбуда, и обратно – приемането на духовния свят от достигналите святост. Православната икона е образен израз на Херувимската песен от Велика събота: „Да замълчи всяка плът човешка, ... и нищо земно в себе си да не помисли“. Всичко тук е подчинено на общата хармония, която изразява мир, порядък, вътрешна хармония.

Иконата показва прославленото състояние на светеца, неговото преобразено вечно лице. Но тя е направена за нас. Като образен изказ на аскетичния опит на Православието иконата има съдбоносна образователна функция – това е и основната и главна цел на църковното изкуство. Неговата съзидателна роля не се състои само в научаването на истините на християнската вяра, но във формирането на всяка личност.

Източник: <https://spisanie.harta.bg/statia/397>

АРХИЕРЕЙСКО ПОСЕЩЕНИЕ И СВЕТА ЛИТУРГИЯ

На 14 декември, Неделя на светите праотци, ще имаме радостта да посрещнем в храма ни нашия митрополит Антоний в 9,30 часа. Той ще възглави празничната света литургия от 10,00 ч. а след нея ще отслужи светото тайнство кръщение. Нека преживеем заедно тази служба и споделим празничната трапеза, по време на която ще можете да поговорите с нашия архиерей.

Ако искате да получавате редовно информация за енорийския ни живот, можете да изпратите имейл на karageorgievich@gmail.com и да ни последвате във Фейсбук: [Paroisse orthodoxe bulgare «Saint patriarche Euthyme de Tarnovo»](#) и Инстаграм: [Българска Православна Църква, Париж](#)

ПРОГРАМА

Декември 2025

Храмът е отворен всеки неделен ден от 9.00 ч. Възможност за изповед преди 10:30ч.

06.12. – Събота - Св. Николай, архиеп. Мирликийски чудотворец (Никулден). 09.30 ч. – Утрения, 10.30 ч. – св. Литургия. Катехизис за възрастни: Св. Николай Мирликийски чудотворец.

07.12. – 10 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца : Рождество Христово.

11.12. – Четвъртък - 17,30 ч. - беседа на тема „Иконата – прозорец към Вечността“ от д-р отец Добромир Димитров и откриване на изложбата „Православната икона : Светлината от Вечността“ в Българския културен институт (28 rue la Voétie 75008).

14.12. – 11 Неделя след Нед. подир Въздвижение - на св. Праотци. 09.00 ч. – Утрения, 10.00 ч. – Архиерейска св. Литургия. Св. Кръщение. Празнична трапеза.

21.12. – Неделя пред Рождество Христово. Детско певческо ателие.

24.12. – Сряда – 18.00 ч – Празнична вечерня. 25.12 – Четвъртък – Рождество Христово. 09.30 ч. – Празнична утрения, 10.30 ч. – св. Литургия.

28.12. – Неделя след Рождество Христово.

Архим. Емилиян Боцановски: 06 68 83 44 40; О. Иван Карагеоргиев : 06 51 15 49 70,
karageorgievich@gmail.com Адрес: 1, rue de la Croix Moreau 75018 PARIS. Настоятел: Кирил Халачев. Редактор: Юлия Талева, Сайт: paroissebg.fr, редактор: Олга Устабашиева